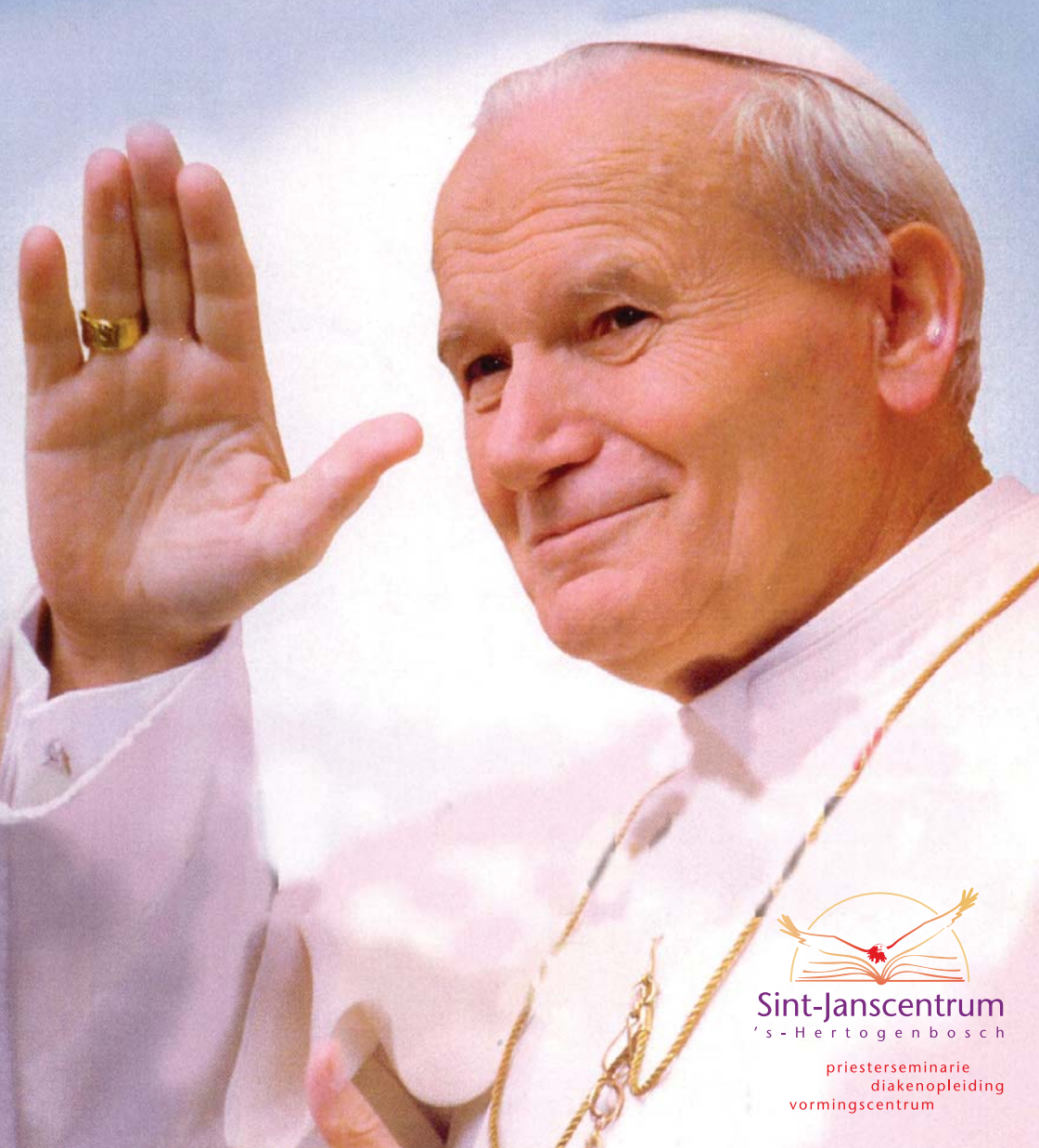

GRATIS PERIODIEK CONTACTBLAD VAN DE GEBEDSKRING SINT JAN VAN HET BISDOM 'S-HERTOGENBOSCH

Kringblad

JAARGANG 20, NUMMER 2 - ZOMER 2011

Sint-Janscentrum
's-Hertogenbosch

priesterseminarie
diakenopleiding
vormingscentrum

Colofon

Het kringblad is een gratis uitgave van de gebedskring Sint Jan voor roepingen in het bisdom 's-Hertogenbosch. Het verschijnt met Kerstmis, met Pasen en in de zomer.

Redactie:

Peter Koen
(4^e jaars priesterstudent)

Secretariaat:

Papenhulst 4,
5211 LC 's-Hertogenbosch
T.: 073-6123055
F.: 073-6145315
E.: info@sint-janscentrum.nl
W.: www.sint-janscentrum.nl
www.sonnius.nl

Men is vrij om artikelen met bronvermelding over te nemen in parochiebladen etc.

Gelieve persoonsmutaties ook door te geven aan het secretariaat van de gebedskring.

Retourzendingen worden uit het bestand verwijderd.

Nieuwe leden zijn altijd welkom! Schroom dus niet om mensen te vragen om te bidden voor roepingen!

Financiële

ondersteuning:

U kunt de priester- en diaconopleiding van het Bossche Bisdom ondersteunen door een gift aan:

R.K. Instelling Sonnius te 's-Hertogenbosch

Nederland: banknummer:
22.52.03.022

België: banknummer:
521-0053201-65

In deze editie

Voorwoord	3
<i>Redactie</i>	
De zalige Paus	4
<i>Mgr. dr. A.L.M. Hurkmans</i>	
Een paus uit Polen	6
<i>P. Koen</i>	
JP2: paus van de jongeren.....	12
<i>E. Oudshoorn</i>	
Zaligverklaring in Rome.....	16
<i>G. de Jong</i>	
Altaarconsecratie Sint Jan.....	18
<i>Paus Johannes Paulus II</i>	
Mgr. Lescauwaet over Johannes Paulus II.....	24
<i>Mgr. dr. J.F. Lescauwaet</i>	
In Memoriam	27

Gebedenkatern:

Midden in dit Kringblad vindt u een katern met gebeden van Johannes Paulus II. Wij bieden u deze bijzondere uitgave aan bij gelegenheid van de zaligverklaring van de vorige paus. Het boekje is zo gemaakt dat u het uit het Kringblad kunt nemen en afzonderlijk kunt gebruiken bijv. in uw gebedenboek.

Voorwoord

Voor u ligt een geheel vernieuwde uitgave van het Kringblad. We hopen dat de veranderingen die we hebben doorgevoerd het lezen van het Kringblad aangenamer maken. Nieuw is het uitneembare gedeelte met de gebeden.

Dit Kringblad gaat in zijn geheel over de zalige paus Johannes Paulus II. Deze paus hebben wij allemaal goed gekend. Een hele generatie jonge katholieken is opgegroeid met hem. De heilige Mis waarin paus Johannes Paulus II is zalig verklaard is zelfs bezocht door een seminarist. Geoffrey de Jong doet in dit Kringblad uitgebreid verslag van zijn ervaringen aldaar.

Het Kringblad begint echter met een inleidend artikel over de Poolse achtergrond van de zalige paus. Vervolgens laten we Eliza Oudshoorn aan het woord. Zij heeft zeer veel werk verzet om in Nederland de Wereldjongerendagen op de kaart te zetten. De Wereldjongerendagen waren een nadrukkelijk initiatief van de vorige paus. Hij wilde dat jonge mensen bij elkaar kwamen om te laten zien dat we een wereldkerk zijn verenigd rondom de Heer.

Paus Johannes Paulus II reisde veel. Tijdens het pausbezoek van 1985 deed de zalige paus Den Bosch aan. We hebben de homilie die de paus in de Sint-Jan heeft gehouden voor u in zijn geheel afgedrukt. Na de homilie is het woord aan Mgr. Lescauwet. Hij is een groot theoloog en we hebben hem wat vragen gesteld over o.a. de theologie van paus Johannes Paulus II.

Tot slot willen we uw aandacht vragen voor de Gebedsdag. Deze zal dit jaar gehouden worden op 25 september en mgr. drs. R. Mutsaerts, hulpbisschop van ons bisdom, zal de spreker zijn. Wij hopen dat u kunt komen om samen met ons te bidden. We hebben het gebed hard nodig. U, als leden van de gebedskring, krijgt hiervoor t.z.t. nog een speciale uitnodiging.

De Redactie

N.B.: Wij zijn benieuwd naar uw mening over de vernieuwde uitvoering van het Kringblad. Uw reacties kunt u sturen naar het redactiesecretariaat (adres zie colofon).

De Zalige Paus Johannes Paulus II

Bij u, lezers van het Kringblad, mag ik in mijn voorwoord een nummer inleiden dat in zijn geheel gewijd is aan de Zalige Paus Johannes Paulus II. Zijn zaligverklaring vond op 1 mei onder grote belangstelling plaats op het Sint-Pietersplein in Rome door Paus Benedictus de XVI. Zes jaar na zijn sterven. Het proces van zijn zaligverklaring is ingeleid en gedragen door een breed gedragen gevoel van de gelovigen dat bij zijn uitvaart werd uitgedrukt in de woorden: Santo Subito. Verklaar hem meteen heilig.

Indrukwekkend en inspirerend

Deze grote paus heeft op een hele generatie van clerici, gelovigen en wereldburgers veel indruk gemaakt. Denk aan al die bisschoppen die hij benoemd heeft en aan al de kardinalen die door hem gecreëerd zijn. Hij heeft hen zeker een stempel mee gegeven. Denk aan de miljoenen jongeren die hij over heel de wereld op de jongerendagen, door hem in het leven geroepen, gevormd, geïnspireerd en ontmoet heeft. Denk aan de leiders van de landen

en hun bewoners waar hij een pastoraal bezoek bracht. Steeds sprak hij onverkort over het geloof, maar ook over de mensenrechten, over het algemeen welzijn, over de godsdienstvrijheid. Ook had hij steeds de moed het kwaad in en buiten de Kerk aan de orde te stellen.

Denk aan zijn contacten met de verschillende geloofsgemeenschappen en aan zijn contacten met de andere godsdiensten. Hij had daarbij de overtuiging dat het in dialoog zijn met elkaar kon zorgen voor meer eenheid.

Een groot leraar

De Zalige Paus Johannes Paulus de II was ongetwijfeld ook een groot leraar. In zijn Encyclieken, Exhortaties, toespraken en in de werken en documenten die onder

Dialogo omwille van de eenheid

zijn toezicht tot stand zijn gekomen heeft deze Zalige Paus heel het kerkelijk leven verdiept en richting gegeven. Hierin blijft hij ook nu nog onder ons aanwezig. Zijn werken blijven een bron waar inspiratie te vinden is en paus Johannes Paulus II blijft de weg naar de waarheid wijzen.

Een ware katholieke gelovige

Het belangrijkste van deze paus is echter dat hij ons op een heldhaftige wijze heeft voorgeleefd hoe het is een katholiek gelovige te zijn. Uit heel zijn leven, in heel zijn doen en laten straalt ons geloof, hoop en liefde toe. Zijn levenswijze blonk uit in deugdzaamheid. Maria was zijn voorbeeld. Hij leefde niet voor zichzelf, maar hij gaf zijn leven voor God en voor de mensen. Christus volgen was zijn enige doel. Hem leren kennen doet je meteen ook God kennen. Zijn leven en het leven van God zijn met elkaar verweven. Wij kunnen God leren kennen door de H. Schrift, door de geloofsleer van de Kerk, door het vieren van de liturgie, in de dienst aan de naasten, maar ook door om te gaan met de heiligen.

Onze voorspreker

Voor onze tijd zal de omgang met de Zalige Paus Johannes Paulus II zeker een weg zijn naar het beter leren kennen van God. Het zou een zegen zijn wanneer door hem vele jonge mannen de uitnodiging van Jezus Christus om priester te worden verstaan. Dat zij in het voorbeeldig leven van deze Paus ook de kracht vinden om op die roeping in te gaan. Laten wij allen hiervoor bidden. Moge dit kringblad voor u een stap zijn op uw weg naar God. Van harte wens ik u toe te groeien in geloof, hoop en liefde, dat die groei u mag brengen tot een deugdzaam leven in liefde tot God en tot de medemensen. Maria zal u bijstaan.

Mgr.Dr. A.L.M. Hurkmans

Over de auteur

Mgr.Dr. A.L.M. Hurkmans is bisschop van 's-Hertogenbosch. Hij werd op 29 augustus 1998 in de Sint-Jan bisschop gewijd en is de zestiende bisschop van het bisdom 's-Hertogenbosch.

Een paus uit Polen

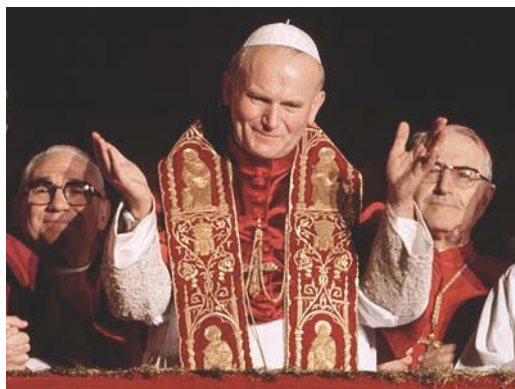
Groot was de verbazing op het Sint-Pietersplein in Rome, toen op 16 oktober 1978 de naam bekend werd gemaakt van de nieuw gekozen paus. De Italianen verwachtten weer een paus uit hun eigen land. Dat waren ze al 455 jaar gewend, maar op deze dag werd er geschiedenis geschreven op het moment dat Kardinaal Felici de volgende woorden sprak: "Carolem Sanctae Ecclesiae Cardinalem Wojtyła... Ioannem Paulum Secundum!" "Wie hebben ze nu gekozen?", vroegen velen zich af.

De zojuist gekozen paus Johannes Paulus II voelde de spanning en de dramatiek aan. In zijn eerste toespraak in het Italiaans speelde hij hierop in. Hij zei dat de kardinalen een bisschop uit een ver land geroepen hadden om bisschop te worden van Rome. Ver maar toch nabij door de eenheid van geloof en christelijke traditie.

Een ver land

Dat verre land, Polen, is voor velen van ons nog steeds een ver land. Qua afstand ligt het niet zo ver van ons vandaan, maar in onze gedachten is Polen ver van ons verwijderd. Wat weten we eigenlijk van Polen? Op school leerden we de geschiedenis van o.a. Duitsland, Frankrijk, Spanje en zelfs van de Verenigde Staten. Van Polen weten we veel minder.

Hoewel Polen het communisme al meer dan 20 jaar achter zich heeft gelaten reizen we nog steeds gemakkelijker naar landen in het westen en zuiden van Europa. We denken dat men daar in het Oosten nog niet hetzelfde culturele niveau bereikt heeft als hier.

Dat is jammer en bovendien onterecht. Wanneer we ons nader verdiepen dan komen we tot de ontdekking dat Polen een heel mooi land is met een bewogen geschiedenis en een rijke cultuur.

Opkomst van een machtige staat

Het katholieke Polen ontstond na het doopsel van prins Mieszko I in het jaar 966. In die tijd was het zo dat een land de religie aannam van de vorst. Mieszko I zorgde ervoor dat zijn land zich richtte op het westen. Bij zijn doopsel koos hij namelijk voor de westerse ritus. De gevolgen van deze keuze zijn nog steeds merkbaar. Zo is Polen katholiek en niet Oosters-orthodox zoals bijvoorbeeld Rusland. De taal is net als het Russisch een slavische taal, maar in het Pools gebruikt men het westers schrift en niet het cyrillisch. Mieszko I stichtte in Gniezno tevens de eerste kerk. Tot op de dag van vandaag is Gniezno de hoofdzetel van de poolse katholieke Kerk.

In de jaren na het doopsel van Mieszko

I groeide Polen gestaag. Na het huwelijk van de poolse koningin Jadwiga en de litouwse hertog Władysław Jagiełło, in 1386, ontstond er een Pools-Litouwse dubbelmonarchie met een grondgebied dat steeds omvangrijker werd. Op het hoogtepunt strekte het rijk zich uit van de Oostzee tot de Zwarte Zee.

In 1683 kwam de poolse koning Jan III Sobieski Oostenrijk te hulp. Wenen werd al maandenlang belegerd door het Ottomaanse leger. De troepen van Sobieski wisten de Ottomanen echter te verslaan en zo werd

voorkomen dat grote delen van Europa Islamitisch zouden worden.

Als uiting van dank stelde paus Innocentius XI het feest in van de Naam van Maria.

Opdeling

Door verdeeldheid tussen diverse adellijke fracties en door een gebrek aan een sterke centrale regering zwakte de poolse staat in de 18e eeuw sterk af. Het land verloor steeds meer grondgebied. Uiteindelijk werd Polen zelfs driemaal opgedeeld. Bij de laatste opdeling in 1795 verdween het land geheel van de kaart.

De staat Polen verdween weliswaar, maar de natie niet. De Poolse natie kon zonder

politieke autonomie overleven door haar taal, haar literatuur, haar muziek en haar religie. De poolse cultuur zorgde er dus

voor dat het volk kon blijven voortbestaan.

In 1795 verdween Polen van de kaart

Opgroeien in een nieuwe poolse staat

Uit de kruiddampen van de Eerste Wereldoorlog verrees een nieuwe poolse staat. Onder bar slechte omstandigheden kon een nieuw land opgebouwd worden. Dit moest van de grond af. De Eerste Wereldoorlog had de industrie in de steden verwoest en de helft van de landbouwgrond was niet

meer gecultiveerd. Temidden van deze ellende werd op 18 mei 1920 Karol Wojtyła geboren in de stad Wadowice. Hij zou geen onbezorgde jeugd tegemoet gaan. Reeds 9 jaar na zijn geboorte overleed zijn moeder en een paar jaar later overleed ook zijn oudere broer. Maar de jonge Karol had een sterk karakter. Hij legde zich op de middelbare school toe op de studie van het Latijn en het Grieks.

Hij ontwikkelde daarnaast een grote passie voor de Poolse literatuur. In zijn vrije tijd speelde hij voetbal met leeftijdgenoten van Joodse komaf. In 1938 ging Karol studeren aan de Universiteit Jagielloński in Kraków. Hij ging zich intensief bezighouden met de taalwetenschap. Daarnaast intensiverde hij zijn studie van de Poolse literatuur en ging hij toneel spelen. Hij was begonnen aan een voortreffelijke universitaire carrière. Toch moest die carrière onderbroken worden. De politieke situatie werd voor Polen steeds bedreigender. Het land zat in de tang tussen het door Hitler geleide Duitse rijk en de door Stalin bestuurde Sovjet Unie.

De Tweede Wereldoorlog

Op 1 september 1939 werd Polen aangevallen door de Nazi's. Het was het begin van de gruwelijkste periode in de mense-

lijke geschiedenis. En Polen kreeg de volle laag. Hitler stelde Hans Frank aan als Generaalgouverneur. Onder hem heerste een schrikbewind.

De Polen werden gezien als 'untermenschen'. Een Pool had geen enkel recht, hij moest slechts gehoorzamen. Frank stelde zich tot doel zo snel mogelijk politici, priesters en leiders die weerstand zouden kunnen bieden te vermoorden. De Poolse cultuur moest volledig worden vernietigd. Frank kende maar één straf

voor mensen die zijn regels overtraden: de doodstraf.

3.646 priesters gevangen
2.647 priesters gedood

De katholieke Kerk moest het zwaar ontgelden. De Nazi's begrepen dat de Kerk een belangrijke rol speelde in het bewaren van de Poolse cultuur en identiteit. Daarom werden 3646 van de 11.300 priesters gevangen genomen. 2647 priesters vonden de dood.

Toch weerden de Polen zich zeer dapper. Polen was het enige bezette land waar geen collaborerend regime voet aan de grond kon krijgen. Men verzette zich op krachtige wijze. De Polen probeerden aan het einde van de oorlog zelf Warschau te bevrijden voordat Stalin de stad in handen zou krijgen. Er werd hard gevochten, maar men moest toch capituleren. Voordat dit het geval was schreven de Polen een telegram met de volgende tekst: "Een volk, waarin zulk een dapperheid leeft, is onsterfelijk." In totaal vonden 6 miljoen van de 35 miljoen mensen die vóór de oorlog in Polen leefden de dood. Dat is ongeveer 18% van de bevolking.

Roeping

Karol Wojtyła moest zijn opleiding vanwege de oorlog onderbreken. Noodgedwongen, want de leiding van de universiteit was gedeporteerd naar een concentratiekamp en de universiteit werd door de Nazi's opgeheven. Karol moest nu op zoek naar werk. Iedere man tussen 14 en 60 jaar oud moest aan het werk zijn. Iemand die niet aan het werk was werd verscheept naar een concentratiekamp of ter plekke geëxecuteerd.

Wawel Kathedraal, Kraków

De latere paus werkte onder andere in een steengroeve om vervolging te ontlopen. Zijn vader stierf in 1941 aan een hartaanval.

Na de dood van zijn vader ging Wojtyła meer nadenken over zijn roeping. Een aantal schijnbaar toevallige opmerkingen van collega's zetten hem nader aan het denken. Hij begon er steeds meer van overtuigd te raken dat de Heer van hem vroeg priester te worden. In de herfst van 1942 meldde hij zich bij de Aartsbisschop van Kraków.

Hij mocht beginnen, maar moest doorgaan met zijn werkzaamheden in de wereld. Het seminarie was verboden door de nazi's, maar door de wilskracht van de bisschop kon het ondergronds voortbestaan. Wojtyła studeerde dus het grootste gedeelte van zijn opleiding in het diepste geheim.

Bevrijding?

In 1945 werden de nazi's verdreven door de troepen van Stalin. Een echte bevrijding kun je dat dus niet noemen. Al snel werd duidelijk dat Polen een communistische dictatuur zou worden. Tijdens de conferentie van Yalta besloten de leiders van de geallieerde landen dat Polen een heel stuk westwaarts verplaatst zou worden. Het land verloor in het oosten grote gebiedsdelen aan de Sovjet Unie, maar men kreeg er land ten westen voor terug. Dit besluit was een humanitaire ramp. Er woonden in de westelijke gebiedsdelen nog veel Duitsers. Deze mensen werden met grof geweld verdreven.

In de door het rode leger platgebrande steden moesten Polen komen wonen die eerst in de oostelijke gebiedsdelen woonden. Zij moesten te voet naar het westen. Een tocht van honderden kilometers door een verwoest landschap.

Priester

Na de oorlog werd Karol Wojtyła op 1 november 1946 priester gewijd. Kardinaal Sapieha stuurde hem vervolgens naar Rome. Daar haalde hij zijn licentiaat en zijn doctoraat. In 1948 kwam hij weer naar Polen. Hij werd parochiepriester en later docent aan de universiteit. In zijn vrije tijd ging hij graag Kayakken op de meren in de buurt. Als priester zocht hij de jongeren op en zij roemden hem om zijn openheid. De jongeren voelden zich vrij bij hem, maar ze res-

pecteerden zijn priesterschap. Zij noemden hem 'Wujek'. Naar het Nederlands vertaald betekent dit 'oom'. Wojtyła begon daarnaast met het schrijven van verhalen en gedichten. Zijn dagelijks leven was ascetisch. Om bezit gaf hij niets.

De communistische dictatuur

Na de Tweede Wereldoorlog werd Polen een vazalstaat van de Sovjet Unie. Het land kreeg een communistische regering en werd een zogenaamde 'volksrepubliek'. De industrie werd genationaliseerd en gronden werden onteigend. Kinderen moesten leren dat het individu niets was en de Partij alles. Die communistische Partij kwam regelmatig in conflict met de Kerk. Het was een voortdurende krachtmeting. De regering werkte de Kerk zeer sterk tegen, maar het geloof zat zo in de cultuur van de Polen verankerd dat ze het niet kapot konden maken. Ze konden de Kerk niet verbieden.

Bisschop en later Aartsbisschop

In de zomer van 1958 werd Karol Wojtyła benoemd tot hulpbisschop van Kraków. Zijn toegankelijkheid verminderde echter niet door deze benoeming. Wujek bleef Wujek. Maar door zijn bisschopsbenoeming kon 'Wujek' wel deelnemen aan het Tweede Vaticaans Concilie. Vanaf januari 1964

kon hij dat zelfs als Aartsbisschop doen. De Aartsbisschop van Kraków was overleden en Wojtyła werd benoemd als zijn opvolger. De nieuwe Aartsbisschop was bij de sessies van het laatstgehouden concilie geen passief deelnemer. Integendeel. Hij hield er indrukwekkende en bezielde interventies. Aartsbisschop Wojtyła kende een zeer hoge prioriteit toe aan de vorming van seminaristen en priesters.

Hij vond intellectuele vorming belangrijk, maar hij geloofde dat het geheim van pastoraal succes gelegen was in de heiligheid van de priester en diens ijver om voor de zielen te zorgen. Ondanks het feit dat er veel moed gevraagd werd om priester te worden in het communistische Polen, groeide het aantal seminaristen en priesters spectaculair in het Aartsbisdom Kraków.

Andere prioriteiten waren jongeren- en gezinsapostolaat. Dit zijn gebieden waarvoor hij zich later als paus ook enorm heeft ingezet.

Een paus uit Polen

Aartsbisschop Wojtyła had op velen een grote indruk gemaakt. Mensen die hem kenden waren dan ook minder verbaasd toen hij op die bewuste 16^e oktober 1978 tot paus werd verkozen.

Hierboven is geprobeerd om de wat minder bekende jaren van paus Johannes Paulus II aan het licht te brengen. Paus Johannes

Paulus II droeg de geschiedenis van zijn land mee in zijn hart. Hij maakte de zware jaren van de oorlog met zich mee.

Hij kwam vanuit Polen naar Rome. Wellicht was hij liever in zijn geliefd Kraków gebleven, maar hij moest getuigen van Christus in het hart van de Kerk. En hij bleef getuigen. Juist toen hij oud en gebrekkig werd getuigde hij. Hij getuigde van de waarheid en de hoop die Jezus Christus is.

Peter Koen

Een getuige in het hart van de Kerk

Over de auteur

Peter Koen (1976) is afkomstig uit Nieuw-Vossemeer en is 4^e jaar seminarist aan het Sint-Janscentrum.

JP2: Paus van de jongeren

Paus Johannes Paulus II, onze paus, mijn paus, ik ben onderdeel van de zogenaamde JP2 generatie. Dat klinkt mooi maar het heeft tegelijkertijd ook gevolgen en consequenties. De 3 belangrijkste woorden hierbij zijn voor mij dankbaarheid, verantwoordelijkheid en trots.

Ik ben trots en dankbaar dat ik juist deze paus heb meegemaakt op het moment dat je volwassen wordt en je keuzes moet maken in je leven. Trots hoe hij een voorbeeld is geweest in deze wereld zeker naarmate hij ouder en kwetsbaarder werd. Juist toen werd hij sterker.

Eliza Oudshoorn bij de paus

Eerste kennismaking

Voor mij begon het leven met 'mijn' paus in 1997 met de wereldjongerendagen (WJD) in Parijs. Eigenlijk had ik helemaal geen zin, waarom zou ik 2 weken vakantie opofferen om naar zo'n oude man te gaan luisteren. Gelukkig had Onze Lieve Heer andere plannen. Iemand had mijn naam genoemd en ik mocht naar het forum voorafgaande aan de WJD als één van de twee nederlandse

vertegenwoordigers. Voor mij zijn het een intense 2 weken geweest waar ik echt ben gaan ontdekken wat het geloof betekent en wat Jezus voor mij heeft gedaan. Iemand die dat me duidelijk heeft gemaakt is Paus Johannes Paulus II.

Ook in Parijs was hij al een 'oude' man, ik weet nog dat we een aparte mis hadden met de paus, in een kleine kerk ergens in Parijs. De paus stond achter het altaar en hij wankelde en zijn assistent moest hem echt beetpakken om niet te vallen.

Maar hoewel zijn lichaam oud was en zijn stem misschien niet meer zo krachtig als vroeger, spraken zijn ogen boekdelen en kwam ieder woord wat hij sprak recht binnen in het hart. Hier zat een man, leider van de Kerk, een man die voor 99% verantwoordelijk was voor de val van de muur, en hij zei dat hij ons vertrouwde, dat wij jongeren de toekomst van de kerk waren,

dat wij onze verantwoordelijkheden moesten nemen voor onze leeftijdsgenoten.

Wij hadden gezien (het thema van Parijs was 'Kom en zie') en nu was het tijd voor ons om te getuigen. Dat betekende dus ook 'ik'. Hij vertrouwde mij mede de toekomst van de Kerk toe, de paus verwacht van mij dat ik de verantwoordelijkheid neem voor mijn leeftijdsgenoten en dat in Nederland. Dan weet je pas echt wat het betekent als er wordt gezegd: "Van iedereen aan wie veel gegeven is, zal veel worden geëist, en hoe meer aan iemand is toevertrouwd, des te meer zal van hem worden gevraagd." (Luc 12, 48)

Je hoeft maar 10 seconden in zijn ogen vol liefde en vuur te kijken en je weet wat je te doen staat, maar je weet ook dat hij mede spreekt, als het ware, namens Onze Lieve Heer, en door zijn liefde voor de jongeren weet je gewoon dat Jezus ons ook bemint. Dat was wel het belangrijkste wat de paus ons meegaf: "Jezus houdt van jou, Hij vertrouwt jou en Hij heeft een bijzondere plek en roeping voor jou in Zijn Kerk".

Die oude man waar ik geen 2 weken vakantie voor over had om naar te luisteren was voor mij veranderd in de man die mij naar Jezus bracht, iets waar ik hem de rest van mijn leven dankbaar om zal zijn.

Mijn pastoor had een mooi verhaal van een Duitse priester. Toen hij ooit Johannes Paulus ontmoette wist de paus niet wie hij

was, maar nu de paus in de hemel is kent hij ons echt ook allemaal. Hoeveel meer kan hij ons nu dan de weg wijzen. Hij blijft een gids voor al die jongeren die hij in de loop van de jaren heeft ontmoet, al is het maar 10 seconden geweest, je zag dat hij van je hield en nog mooier, je wist dat Jezus van je houdt, een ontmoeting die de rest van je leven veranderde.

Mijn tweede ontmoeting

Ik heb het geluk gehad Johannes Paulus nog een tweede keer te mogen ontmoeten. Na de mis stonden we weer klaar om hem een hand te mogen geven en zijn hand te kussen. Hij stond krom voorover gebogen en keek een beetje schuin richting de grond. De eerste keer had ik van de zenuwen niets kunnen zeggen maar deze keer waren we al begonnen aan de voorbereidingen voor de WJD in Rome.

En ik zei dat ik hem wederom hoopte te zien tijdens de WJD in Rome. Hij verstond niet goed wat ik zei dus hij zei: "what?" Dus ik boog nog verder voorover en kwam wat dichterbij zijn oor en zei nogmaals dat ik hem hoopte te zien bij de WJD in Rome. Deze keer had hij me duidelijk gehoord zijn hoofd kwam omhoog hij keek me recht aan en hij zei: "yes, yes, yes".

Deze oude man zag er naar uit om ons jongeren daar weer te ontmoeten, en dat kon je ook zien die avond in augustus op Tor Vergata (wat nu overigens is vernoemd naar Johannes Paulus II)

Paus Johannes Paulus II bracht mij naar Jezus

Afscheid

Ik besef me dat dit het verhaal is van één persoon. Tegelijk weet ik dat er honderd-duizenden, miljoenen mensen op de wereld rondlopen voor wie deze paus zoveel heeft betekend, en in het bijzonder heel veel jongeren.

Dat was ook heel duidelijk de zijn laatste dagen het Sint Pietersplein stond vol met vooral jonge mensen die hem niet wilde loslaten die ook bij hem wilde zijn in deze laatste uren. Wat dacht u van de mensen

die uren soms zelfs meer dan 1 dag in de rij hebben gestaan om afscheid te nemen van deze grote paus.

Afgelopen 1 mei is bevestigd wat we eigenlijk allang wisten, 'onze' paus is bij Christus en vandaar waakt hij over ons en zorgt hij voor ons.

"Wees niet bang, open de deuren voor Christus"

Paus Johannes Paulus II betekende zoveel voor zoveel jongeren, ga maar eens kijken naar zoveel jonge priesters, de meesten hebben hun roeping ontdekt tijdens wereldjongerendagen. Ze hebben gehoor gegeven aan de oproep van de Paus. "Wees niet bang, open de deuren voor Christus". Hij durfde de jongeren uit te dagen, door ze vertrouwen te geven maar ook door ze het hoogste ideaal voor te houden nl., om heiligen te worden.

Ik wil, om dat te illustreren, eindigen met een stukje wat de paus heeft gezegd in Toronto tijdens zijn laatste WJD in 2002.

"Vanavond herbevestigt de Paus, tezamen met jullie, jongeren van alle continenten, tegenover de wereld het geloof dat het kerkelijk leven in stand houdt. Christus is het licht van alle naties. Hij stierf en verrees weer om aan allen die door de tijd geleefd worden de hoop op de eeuwigheid terug te geven. Niets menselijks wordt door het Evangelie beschadigd: iedere authentieke

waarde, ongeacht in welke cultuur deze verschijnt, wordt geaccepteerd en verheven door Christus. Dit wetende kunnen Christenen niet nalaten in hun harten de trots en de verantwoordelijkheid te voelen van hun roeping om getuigen te zijn van het licht van het Evangelie. Juist om deze reden zeg ik tot jullie vanavond: laat het licht van Christus in jullie leven schijnen! Wacht niet tot je ouder bent teneinde het pad naar heiligheid uit te stippelen! Heiligheid is altijd jeugdig, net zoals de eeuwigheid de jeugdigheid van God is. Vertel aan iedereen over de schoonheid van het contact met God dat inhoud aan jullie leven geeft.

In de vraag naar gerechtigheid, in de bevordering van vrede, in je toewijding aan naastenliefde en solidariteit, laat niemand jou overtreffen! Hoe mooi is het lied dat we gedurende deze dagen steeds horen: "Light of the world! Salt of the earth!" "Licht van de wereld, zout van de aarde!". Wees voor de wereld het gezicht van de liefde! Wees voor de aarde de weerschijn van Zijn licht! Dat is het meest mooie en kostbare cadeau dat jullie aan de Kerk en aan de wereld kunnen geven. Jullie weten dat de Paus met jullie is, met zijn gebed en innige zegen".

Eliza Oudshoorn

Over de auteur

Eliza Oudshoorn was voorzitter WKJ 2000-2003 en voorzitter Stichting Rome 2000 voor de WJD. Daarnaast is ze bestuurslid van de Heilige Lodewijkkerk te Leiden, betrokken bij de Alpha Cursus, bij 'WaaromJezus-rk.nl' en het Evangelisatie platform.

Zaligverklaring te Rome

Drie dagen voor de Zaligverklaring op 1 mei 2011 van de toen nog Eerbiedwaardige Johannes Paulus II, werd ik door vrienden opgebeld of ik mee wilde gaan naar Rome. Er waren een aantal plaatsen vrij gekomen in de bus die de Zusters hadden gehuurd. Het bleken de "Dienaressen van Onze Lieve Heer en Onze Lieve Vrouwe van Matara" te zijn, die om een of ander onverklaarbare reden in de volksmond zijn omgedoopt tot de "blauwe zusters". Aangezien ik al lang niet meer in toeval geloof, heb ik God onmiddellijk bedankt voor Zijn Voorzienigheid en ik heb direct mijn koffers gepakt.

Op weg...

Nauwelijks had ik mijn koffers gepakt, of ik werd geveld door een zware en acute voedselvergiftiging. Ik zal u de details sparen, maar ik was echt ziek. Terwijl ik daar rillend met koorts lag, heb ik gewoon gebeden op voorspraak van JP II, dat hij maar moest zorgen dat ik 's morgens weer fit genoeg zou zijn om op de bus te stappen, als hij mij ten minste nog graag in Rome zou willen zien! Normaal zou ik zo iets een beetje subtieler vragen, maar ik voelde me te beroerd om mij nog zorgen te maken over finesses in het gebed. 's Morgens was de voedselvergiftiging in ieder geval helemaal over. Ik was wel in de meest letterlijke en figuurlijke zin leeg, maar ik kon ten minste met goede zin in de bus stappen vanuit Brunssum.

Het bleek een gemengde groep te zijn met ouders en kinderen, zusters, studenten, priesters en seminaristen, een geweldige

groep onder de bezielende leiding van Moeder Milagro. Met veel gezelligheid, gebed, films en een beetje slaap waren we zo in Tuscania (ten noorden van Rome en niet te verwarren met Toscane).

Daar verbleven we in een magnifieke Clarissenklooster uit de 14de eeuw. De volgende dag trokken we ruim op tijd naar Rome met de bedoeling om daar de nacht door te brengen in de hoop om daar samen met 1,5 miljoen mensen een plaatsje te bemachtigen op de Sint Pietersplein. Weer bleek de voorzienigheid niet veraf te liggen. De Rector van de Friezenkerk (direct naast de Sint-Pietersplein) gaf ons als Nederlanders toestemming om in hun parochiezaaltje te overnachten.

De zaligverklaring van Johannes Paulus II

Om 4 uur 's morgens werden we gewekt en

konden we aanschuiven tussen de dranghekken. Alles verliep feestelijk, al zingend en vrolijk, maar ook met een grote sereniteit. Natuurlijk kwam ik tussen de 1,5 miljoen mensen die zich daar hadden verzameld meerde bekenden tegen, waaronder Matthijs van Dorp (voormalig redacteur van het Kringblad)! Mocht u toch nog in toeval geloven, dan moet Onze Lieve Heer toch echt eens een cursus kansberekening gaan volgen.

Oorverdovend gejuich

De Zaligverklaring zelf was ontzettend mooi. Aangezien het ook Barmhartigheidszondag was, werd de Rozenkrans van de Goddelijke Barmhartigheid in verschillende talen gezongen. Voor de Heilige Mis werd gevraagd om alle banieren en vlaggen omhoog te doen en niet te roepen en te scanderen tijdens de liturgie. De plechtigheid was daardoor des te plechtiger en feestelijker. Het was weer prachtig om te zien hoe onze huidige Paus, Benedictus XVI, de liturgie weer in haar oorspronkelijke luister en schoonheid probeert te herstellen. Nadat het decreet was uitgelezen kon de menigte zich natuurlijk niet inhouden en steeg er een oorverdovende gejuich op. Een gebrek aan devotie voor de Zalige Johannes Paulus II is er zeker niet. Het was met name opvallend hoeveel jongeren er waren.

Er waren ook minder Polen als ik had verwacht een veel meer groepen uit alle hoeken van de wereld.

Onze voorspreker in de Sint Pieter

Een paar dagen later zijn we gaan kijken waar de Zalige was bijgezet in de Sint Pieter en heb ik aan altaar waar hij nu is bijgezet, gebeden voor het Sint-Janscentrum, iedereen die daar studeert, doceert of werkt, onze weldoeners en natuurlijk ook voor vele nieuwe roepingen. Hopelijk zal de verering voor deze uitzonderlijke en inspirerende Paus ook in Nederland blijven groeien. Met het samengaan van parochies komt er misschien zelfs een parochie met zijn naam. Voor de Heiligverklaring hoop ik in ieder geval meer Nederlanders te zien in Rome! Tot die tijd blijft hij in ieder geval een voorbeeld voor de nieuwe evangelisatie en een gezonde vernieuwing van de Kerk, ook hier in onze eigen Lage Landen.

Geoffrey de Jong

Over de auteur

Geoffrey de Jong is geboren in Zuid-Afrika (1980), opgegroeid in Nederland. Hij is priesterstudent – laatste jaar Theologie – aan het Sint-Janscentrum.

Altaarconsecratie van de Kathedrale Kerk van St. Jan

Hieronder kunt u de tekst lezen van de homilie die paus Johannes Paulus II heeft gehouden op 11 mei 1985. Wellicht is het goed om de tekst na al die jaren, zonder de omstandigheden van toen, nog eens te hernemen. Hernemen om te overdenken wat een zalige paus in ons bisdom tot ons te zeggen had. Tijdens de heilige Mis waarin de paus deze homilie uitsprak heeft de paus het huidige altaar van de Sint-Jan geconsecreerd. Enkele passages uit de homilie verwijzen hiernaar. Daarnaast gaat de paus in op de benoeming van mgr. Ter Schure tot bisschop van Den Bosch. Deze benoeming was in die tijd aanleiding voor beroering. De paus spreekt hierover op een betrokken en open manier.

Foto afkomstig uit fotocollectie Bisdomarchief

1 "Dit kan niet anders zijn dan het huis van God en de poort van de Hemel" (Gen. 28.17).

Dierbare broeders en zusters,

Deze uitroep van Jacob maken wij vanavond tot de onze.

Ik zie deze mooie kathedraal, die na een langdurige restauratie in haar luister is hersteld. Ik ervaar er een schoonheid in, die al het zichtbare overstijgt: het is het huis van God, waarin wij verbonden zijn met de hemel.

Toen Paus Leo IX (de negende) in de elfde eeuw naar Nederland was gekomen, heeft hij in Voerendaal een kerk gewijd. Vandaag, op de eerste dag van mijn bezoek, zal ik een altaar mogen wijden.

Met dezelfde bedoeling als negen eeuwen geleden: de gelovigen samenbrengen voor een wijding, die niet alleen de stenen van een kerk of een altaar betreft, maar ook de harten van allen, die eraan deelnemen. Ik groet U allen om mij heen en ik druk mijn vreugde uit, dat ik in Uw midden mag zijn, samen met U, die het volk Gods bent. Zo heeft het Tweede Vaticaans Concilie de Kerk genoemd: volk Gods. Van harte groet ik ook mijn broeders in het bisschopsambt, de vorige bisschop, Monseigneur Bluysen, en Monseigneur Ter Schure, de nieuwe bisschop.

Eveneens groet ik hartelijk de priesters, de religieuzen en de leken, die medewerken aan de zending van de Kerk onder leiding van de bisschop, aan wie ik nogmaals mijn broederlijke wensen uitdruk en de verzekering geef van mijn oprechte steun in de verbondenheid van het bisschoppencollege.

Eenheid van de Nederlandse Kerk met de Kerk van Rome

2 Ik ben blij, dat ik samen met U de bidtocht door de straten van de stad heb kunnen maken. Hij was een symbool van de geestelijke tocht, die het volk Gods moet maken. Wij zijn samen op weg naar hetzelfde Vaderhuis. Mijn aanwezigheid

hier in Uw midden is een teken van de eenheid van de Nederlandse kerk met de kerk van Rome en bijgevolg van de wereldkerk.

Wij zijn een pelgrimerend volk. Het Concilie spreekt over de Kerk als "het volk van God dat in deze tijd optrekt op zoek naar de toekomstige en blijvende stede".¹

Onderweg-zijn in deze wereld betekent, dat wij werkelijk in de ons omgevende wereld zijn, in haar cultuur en in de hedendaagse levensomstandigheden. Het verlangen om volgens het Evangelie te leven op een wijze, die aangepast is aan onze tijd, is prijzenswaard, want het geeft blijk van het dynamisme van het volk Gods in Uw land. Maar een maatschappij, als de uwe, die aanzienlijke vooruitgang heeft gemaakt op wetenschappelijk en technisch gebied, heeft des te meer geestelijke inspiratie nodig. Zij heeft ook behoefte aan de morele krachten, waarmee zij de hindernissen kan overwinnen, die een authentieke ontwikkeling in de weg staan. De Kerk biedt haar deze geestelijke inspiratie en morele krachten aan. Zij spant zich in om op alle niveaus de kwaliteit van het leven te bevorderen.

3 De bidtocht heeft ons hier als het ware thuisgebracht. Het verheugt mij, dat ik het altaar zal kunnen wijden. Want dit vormt een verzamelpunt voor het

1 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk, Lumen Gentium (21 nov 1964), 9

volk Gods en is een symbool van een fundamenteel aspect ervan. Het Concilie heeft gezegd, dat "het hoofd van het messiaanse volk Christus is, die is overgeleverd om onze misslagen en opgewekt om onze rechtvaardiging" (Rom. 4,25).

Aan het altaar vieren wij de gedachtenis van het paasmysterie, dat het fundament van de Kerk is. Hier vindt het pelgrimerende volk het Levensbrood, dat het de kracht geeft zijn tocht steeds voort te zetten, zelfs temidden van de grootste moeilijkheden.

Hier vindt en her- vindt dit volk zijn eenheid. Het volk onderweg is nog onvolmaakt. Het Concilie heeft benadrukt,

dat "het volk Gods onderweg is naar de toekomstige en blijvende stede". Dit volk weet, dat het geroepen wordt tot een leven dat zijn vervulling zal vinden in een even mysterieuze als wonderbare toekomst. Het heeft de zekerheid, dat al zijn verlangens, die niet vervuld worden tijdens zijn aardse pelgrimstocht, onfeilbaar en volkomen vervuld zullen worden in de hemelse gemeenschap. De hoop die opgewekt is door het heilswerk, kan niet bedrogen worden: hij spoort ons aan hier op aarde al het mogelijke te doen om de menselijke samenleving te verbeteren, en hij geeft ons de verzekering, dat de onvermijdelijke onvolmaaktheiden van deze wereld tot volmaaktheid zul-

len komen in de toekomstige wereld.

4 In zijn goedheid heeft Christus aan de Kerk gidsen gegeven, die de weg moeten aanwijzen.

Jezus Christus, de eeuwige Herder, heeft de heilige Kerk gesticht door zijn apostelen te zenden, zoals Hijzelf door de Vader gezonden was.² Hij is het, die gewild heeft, dat hun opvolgers, namelijk de bisschoppen, tot aan de voleinding der tijden de herders van zijn Kerk zouden zijn. Maar om het episcopaat één en onverdeeld te bewaren, heeft Hij de heilige Petrus aan

Het altaar: verzamelpunt voor het volk Gods

het hoofd van de andere apostelen gesteld en in hem het blijvend en zichtbaar beginsel en fundament van de eenheid in geloof en gemeenschap vastgesteld.³

De wijsheid van Christus heeft dus een structuur gewild, waarin herders belast zijn met de taak het volk van God leiden naar het verheven doel, dat het nastreeft. Deze herders staan geheel ten dienste van hun broeders en dienen zich wijden aan de ont-plooiing van hun christelijk leven.

Om hun taak te kunnen vervullen is het nodig, dat zij geaccepteerd worden.

2 Vgl. Joh. 20,21

Ik weet dat U moeilijke weken doorgemaakt hebt. De recente bisschopsbenoemingen hebben sommigen van U zelfs getroffen. Zij vragen zich af: waarom deze spanningen?

Ik wil U in alle oprechtheid zeggen, dat de paus voor iedere benoeming aan het hoofd van een bisdom het leven van een plaatselijke Kerk tracht te begrijpen.

Hij wint inlichtingen in en vraagt raad, overeenkomstig het kerkelijke recht en gebruik.

U zult begrijpen, dat de meningen soms verdeeld zijn.

Uiteindelijk moet de beslissing door de

paus genomen wor-

den. Moet hij zijn keuze toelichten? De discretie laat het niet toe.

Geloof mij, broeders en zusters, dit lijden aan de Kerk doet mij pijn. Maar weest ervan overtuigd, dat ik werkelijk geluisterd, goed overwogen en gebeden heb. En ik heb te overstaan van God diegene benoemd, die ik het meest geschikt achtte.

Accepteert hem omwille van de liefde van Christus als degene, die temidden van U de Goede Herder van de Kerk vertegenwoordigt.

5 Christus heeft zijn kerk ingericht als een welgeordend en vrij volk. U bent een

volk, dat zijn vrijheid liefheeft als een zeer hoge waarde. Uw volk heeft tachtig jaar gestreden voor zijn politieke vrijheid. Dikwijls hebt U in de loop der eeuwen mensen opgenomen, die in hun eigen vaderland vervolgd werden.

Maar U hebt tevens ervaren dat men geen misbruik mag maken van de vrijheid. Als de vrijheid niet gericht is, als zij geen weet wil hebben van de wet, die in het menselijk hart geschreven staat, als zij niet luistert

naar de stem van het geweten, dan keert zij zich tegen de mens en de maatschappij.

**Ik heb werkelijk geluisterd,
goed overwogen en gebeden**

Ook in het kerkelijke leven moet zij zich ontplooien in eerbied voor het gezag van hen, die door Christus geroepen zijn tot een pastorale bediening. Op deze wijze moet de samenwerking vrij en geordend zijn. De ervaring toont trouwens, dat de vrijheid zich het best ontwikkelt, als zij zich houdt aan de regels van de zedenwet en de richtlijnen aanvaardt, die gegeven worden door de herders van het volk Gods. Ons geloof leert ons, dat wij de echte vrijheid vinden in Christus, die gezegd heeft: "De waarheid zal U vrij maken" en ook: "Ik ben de Waarheid".

Inderdaad, Christus roept ons op tot de ware vrijheid. Alleen Hij kan ons geheel vrij maken. Daarom besteedt de Kerk overal in de wereld zoveel zorg aan de verdediging

en de bevordering van de authentieke menselijke vrijheid.

6 Op dit ogenblik zijn wij samen bij Maria, de zoete Moeder van Den Bosch. Miljoenen mensen hebben in de loop der eeuwen hun weg door het leven even onderbroken om bij haar te zijn; om bij haar hun verlangens, hun zorgen, hun gedachten uit te spreken; om bij haar te bidden en nieuwe kracht te putten uit haar aantrekkelijke heiligheid, die tegelijk zozeer doortrokken is van evangelische eenvoud.

Het Tweede Vaticaans Concilie heeft Maria beschreven als de ideale gelovige die boven allen uitmunt en een heel uitzonderlijk lid van de Kerk is. In het geloof en de liefde is zij type en voorbeeld voor de Kerk.

Juist omdat Maria volledig beantwoordt heeft aan Gods uitnodigende openbaring, is zij een teken van hoop en vertrouwen geworden. Haar leven werd getekend door het allerdiepste leed, door smart, door onzekerheid. Zij is er niet aan ten onder gegaan. Zij bleef onwankelbaar geloven, dat in vervulling zou gaan, wat haar vanwege de Heer was gezegd.

Heel haar leven lang bleef zij herhalen, vervuld van de Heilige Geest of in dorre duisternis: "Mijn hart prijst hoog de Heer, van vreugde juicht mijn geest om God mijn redder: daar Hij welwillend neerzag

op de kleinheid zijner dienstmaagd." (Lc. 1, 46-48).

Zij is het toonbeeld en de aanzet van de Kerk, zoals deze in de toekomstige eeuw voltooid zal worden.

Evenzo is zij hier op aarde, totdat de dag des Heren komt, het lichtend teken van de vaste hoop en de vertroosting van het pelgrimerend volk van God.⁴

Het is een goede gewoonte om na het Onze

Maria, teken van hoop en vertrouwen

Vader een Wees gegroet te bidden.

Zo richten wij ons tot de Moeder van de Heer met de woorden, waarmee de aartsengel Gabriël haar begroet heeft: Wees gegroet. Maria, vol van genade.

En wij vragen om haar voorspraak nu en in het uur van onze dood.

Van Maria kunnen wij, pelgrims, leren, dat christelijk geloof uiteindelijk geworteld is in een overgave vol vertrouwen aan God, die de scheppende liefde zelf is.

Maria is het meest duidelijke voorbeeld van zo'n overgave. Mogen wij, zoals zij, Gods woord bewaren in ons hart en zijn rijke vrucht dragen. Amen.

4 Ibid, 68

Op deze foto ziet u paus Johannes Paulus II met Mgr. ter Schure op het moment dat de paus zijn toespraak na de altaarconsecratie in de Sint Jan heeft beëindigd. Op de achtergrond is het beeld van de Zoete Moeder te zien, dat vanwege de meimaand vooraan in de kathedraal was geplaatst. Foto afkomstig uit fotocollectie Bisdomarchief

Bron:

Altaarconsecratie van de kathedrale kerk van St. Jan, Paus Johannes Paulus II, 11 mei 1985, © 1985, Stg. RK Voorlichting, Oegstgeest

Mgr. Lescrauwaet over paus Johannes Paulus II

Ter gelegenheid van dit themanummer over de zalige paus Johannes Paulus II had de redactie van het Kringblad een gesprek met mgr. J. Lescrauwaet msc.

Wanneer mgr. Lescrauwaet denkt aan paus Johannes Paulus II, dan denkt hij aan de titel die George Weigel (de biograaf van de paus) meegaf aan zijn boek over de paus: 'Getuige van hoop'. De paus was een ware getuige van de hoop. Zijn hoop was gebaseerd op de komst van Christus. De blijvende activiteit van Christus was zijn levenssteun. De paus had een rotsvast vertrouwen in Christus. Hij beseftte dat de God met de mens een geschiedenis heeft ontwikkeld. Die geschiedenis begint met het Jodendom en ook in het nieuwe millennium zal God met de mens een geschiedenis blijven ontwikkelen.

Het binnenvoeren van de Kerk in het nieuwe millennium was volgens mgr. Lescrauwaet een opgave die de paus vanaf het begin van zijn pontificaat voor zichzelf zag weggelegd. Hij zag een ontwikkeling in de millennia.

De eerste 1000 jaar was er een onverdeelde Christenheid. In het tweede millennium ontstond er grote verdeeldheid. De orthodoxen scheidden zich immers af en later ontstond het protestantisme.

Foto afkomstig uit privécollectie

De paus hoopte dat het derde millennium het millennium van de verzoening zou worden. Dat was zijn droom en hij deed er zelf alles aan om deze droom te verwezenlijken.

Filosoof

Mgr. Lescauwaet zegt dat de paus als denkende mens allereerst filosoof was. Hij was in zijn filosofie een promotor van de waardigheid van de mens. De menselijke persoon stond centraal bij hem. Als God het de moeite waard acht om een geschiedenis aan te gaan met de mens, dan moeten wij ook de mens zeer waardig achten. We moeten eerbied hebben voor de menselijke persoon. Eerbied voor iedere mens, ook het ongeborn kind. Die boodschap droeg de paus uit, tot in de vergaderzaal van de Verenigde Naties. Als mens gaf de paus eveneens blijk van deze overtuiging. Hij was toegankelijk voor iedereen en zo herkenbaar menselijk. Dit bleef hij tot op zijn sterfbed.

Eerbied voor iedere mens

Tweede Vaticaans Concilie

Theologisch gezien vormden de besluiten van het Tweede Vaticaans Concilie de achtergrond voor het beleid van de paus. Met name de constitutie over de Kerk in de wereld van deze tijd (*Gaudium et spes*) ging

hem echt aan het hart. De paus had immers zelf aan de tekst meegewerkt. Hij achtte het uitvoeren van de besluiten van het concilie als het doel van zijn pausschap. En hij heeft veel daarvan kunnen realiseren. Te denken valt bijvoorbeeld aan de contacten met de Joden en de wereldgodsdiensten, de vele encyclieken, de uitgave van het nieuwe kerkelijk wetboek en de publicatie van de Catechismus van de katholieke Kerk. Denk aan zijn vele pastorale reizen en de Wereldjongerendagen!

Persoonlijke ervaring

Mgr. Lescauwaet maakte de paus voor de eerste keer van nabij mee bij de bijzondere synode voor de Nederlandse bisschoppen in 1980. Mgr. Lescauwaet was toen weliswaar nog geen bisschop, maar hij was bij de synode aanwezig als secretaris. De persoonlijke attentie viel op bij Mgr. Lescauwaet. Iedere morgen kwam de paus namelijk binnengelopen en gaf iedere aanwezige een hand. De paus bleek ook meer te weten van de Nederlandse Kerk dan verwacht. Net na de oorlog was hij al eens in Nederland geweest.

Hij constateerde toen dat de Kerk hier goed georganiseerd was, maar dat het wellicht ontbrak aan bewuste bezieling. En dat zou de Kerk een aantal jaren later behoorlijk opbreken.

De paus wilde met de bijzondere synode eenheid bewerkstelligen onder de Nederlandse bisschoppen.

Ontmoetingen als bisschop

Na zijn bisschopswijding ging mgr. Lescauwaet een aantal maal naar Rome voor theologische commissies, drie synodes en het vijf jaarlijkse adlimina bezoek. Samen met de andere bisschoppen had hij op drie manieren contact met de paus. Samen met de heilige Vader concelebreerden de bisschoppen in zijn kapel. Daarnaast hielden de bisschoppen een officiële toespraak die beantwoord werd door de paus. En verder gingen de bisschoppen mee naar het huis van de paus voor de lunch. Iedere bisschop ontmoette de paus daarnaast persoonlijk voor een kort gesprek. De bisschoppen spraken over het algemeen in het Duits, Frans of Engels met paus Johannes Paulus II.

Volgens mgr. Lescauwaet heeft de vorige paus het sterk gesloten karakter van het Vaticaan wat doorbroken. Hij reisde de hele wereld rond en ging zo dus naar de mensen toe.

Ecclesia de Eucharistia

De encycliek die het meest indruk gemaakt heeft op mgr. Lescauwaet is Ecclesia de Eucharistia. Aan de ene kant is de tekst eenvoudig en tegelijk klinkt er de bekommernis in door omtrent het te weinig bewust omgaan met de heilige Eucharistie.

Mgr.Dr. J.F. Lescauwaet m.s.c

Over de auteur

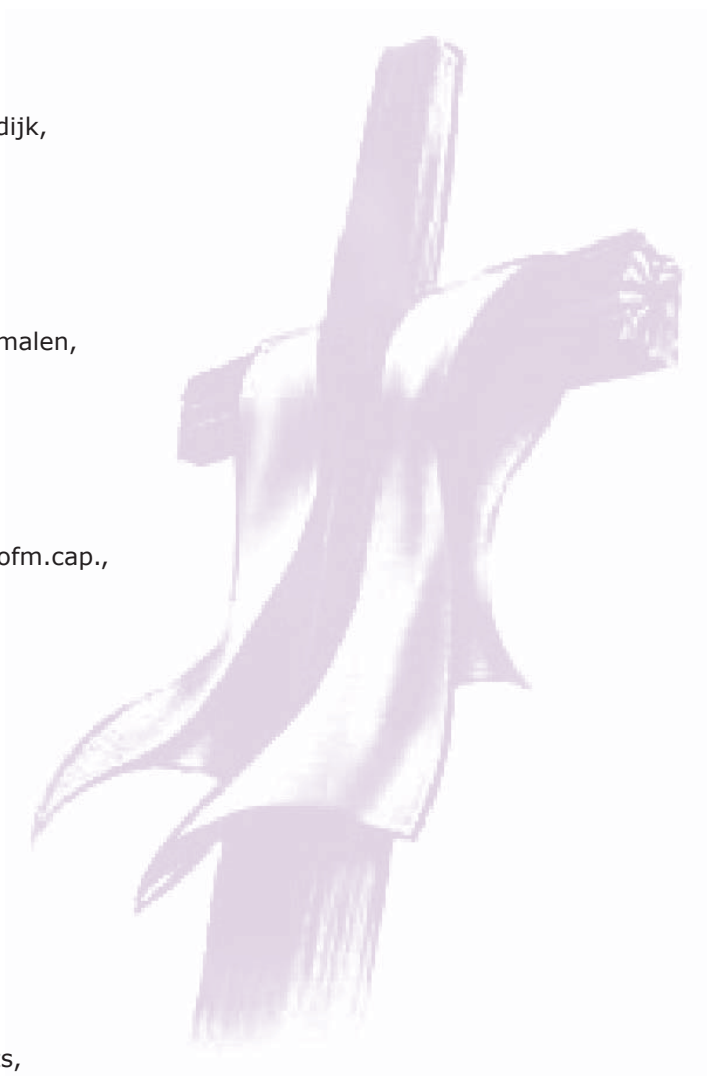

Mgr.Dr. J.F. Lescauwaet m.s.c. is emeritus hulpbischop van bisdom Haarlem, woonachtig op in 's-Hertogenbosch

In memoriam

Bidden wij voor de overledenen van de gebedskring

- Mw. W.C. Bergman,
Boxtel
- Mw. C.F.M. Bisschop-Langedijk,
Nijmegen
- Mw. L. Coolen-van Dijk,
Wychen
- Mw. M. Deeben,
Eindhoven
- Mw. A. van Duijn-Van Roosmalen,
Uden
- Mw. M.P.H. Janssen,
Uden
- Dhr. J.H.M. Jorritsma,
Thorn
- Pater Venantius de Leeuw, ofm.cap.,
Tilburg
- Mw. H. De Meyer,
Denderwindeke (B)
- A.E. Motke,
Groesbeek
- Dhr. R. Paymans,
Breda
- Dhr. Th. Scholten,
Halfweg
- Dhr. L.C.J. Smulders,
Haaren
- Zr. S. Tielemans,
Veghel
- Mw. E.A.W. Willemse-Vughts,
Eersel

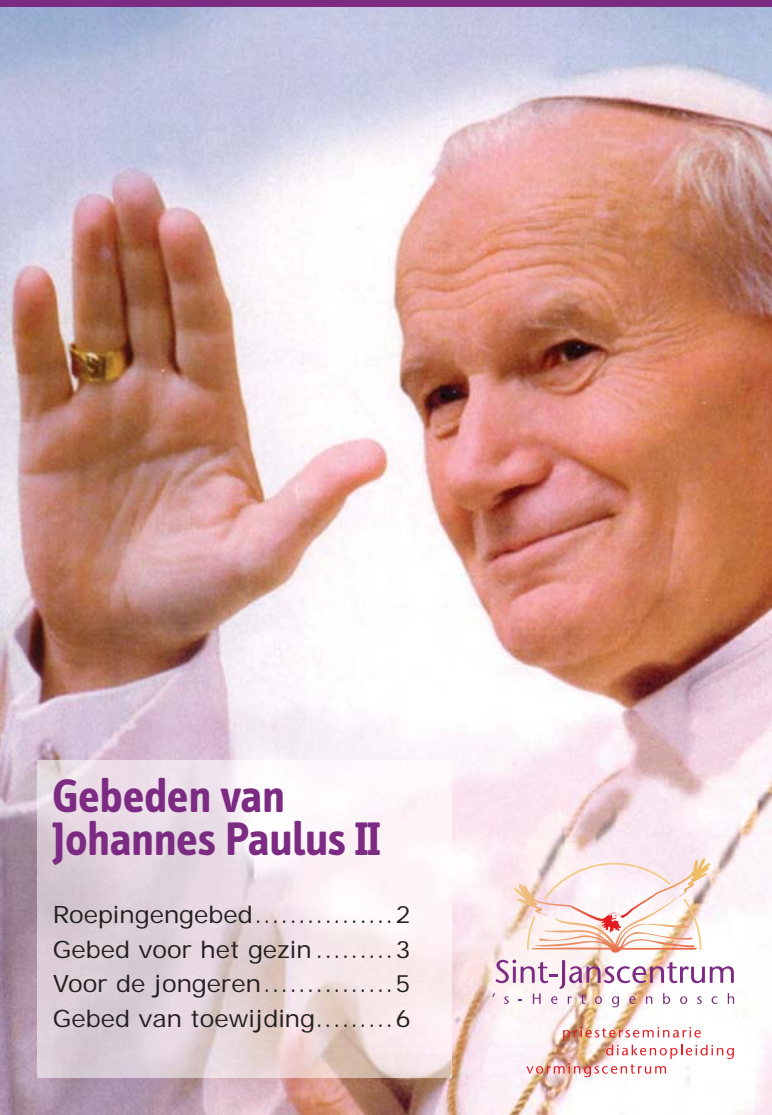

Dat zij mogen leven in eeuwigheid.

*Seminariegemeenschap, Rome 1997.
Foto afkomstig uit fotocollectie Bisdomarchief*

Gebeden

Gebeden van Johannes Paulus II

Roepingengebed.....	2
Gebed voor het gezin.....	3
Voor de jongeren.....	5
Gebed van toewijding.....	6

Sint-Janscentrum
's-Hertogenbosch

priesterseminarie
diakenopleiding
vormingscentrum

Roepingengebied

Zoon van God,

door de Vader gezonden naar
de mensen van alle tijden en
op elk deel van de aarde!

We roepen U aan op voorspraak van Maria,
Uw Moeder en de onze:
moge het de Kerk
niet ontbreken aan roepingen,
speciaal hen die zich op bijzondere wijze
toewijden aan Uw Koninkrijk.

Jezus, enige Redder der mensheid!

We bidden tot U voor onze
broeders en zusters die
"ja" hebben gezegd op
Uw oproep tot het priesterschap,
tot het gewijde leven en
tot het zendingswerk.
Moge hun levens dagelijks vernieuwd worden
om zo een levend Evangelie te worden.

Barmhartige en heilige Heer,

zend steeds nieuwe werkers
voor de oogst van Uw Koninkrijk!

Help hen die U roept,
U in onze tijd na te volgen;
Uw gezicht te beschouwen,

mogen zij met vreugde beantwoorden
aan de wonderbare zending
die U aan hen toevertrouwd hebt
voor het welzijn van uw volk
en van alle mensen.

U die bent onze God en leeft en regeert,
met de Vader en de Heilige Geest,
tot in eeuwigheid. Amen.

Uit het Vaticaan, 23 november 2003
Paus Johannes Paulus II
© 2004, Stg. InterKerk, Poeldijk

Gebed voor het gezin

God, van wie alle vaderschap
in de hemel en op aarde voortkomt,
Vader, die de Liefde bent en het Leven,
maak dat door Uw Zoon, Jezus Christus,
- geboren uit een vrouw –
en door de heilige Geest
- bron van de goddelijke liefde –
elk gezin op aarde
een echt heiligdom van leven en liefde wordt
voor de elkaar opeenvolgende generaties;

maak dat Uw genade
de gedachten en de werken van de echtgenoten
op het welzijn richt van hun gezin
en van alle gezinnen in de wereld;

maak dat de jeugd
in het gezin een hechte steun vindt
voor haar menselijkheid
en voor haar groei in waarheid en liefde;

maak dat de liefde, gesterkt door
de genade van het huwelijks sacrament,
het wint van alle zwakheid en crisis
waaraan onze gezinnen soms kunnen lijden;

en maak tenslotte, zo vragen wij U,
dat de kerk, in en door de gezinnen,
op voorspraak van het heilig
Huisgezin van Nazaret,
haar zending onder de volkeren van de aarde
met vrucht mag volbrengen.

Dat vragen wij U, die,
in eenheid met de Zoon
en met de heilige Geest,
het leven bent,
de Waarheid en de Liefde.
Amen.

'Gezin, word wat je bent!',
Paus Johannes Paulus II, Roermond 1984

Voor de jongeren

God, onze Vader,
aan U vertrouwen wij de jongeren
van deze wereld toe.

De jongens en de meisjes
met hun problemen,
verlangens en verwachtingen.
Laat uw blik van liefde op hen rusten
en maak hen tot bouwmeesters
van een cultuur van liefde.

Roep hen op, Jezus, uw Zoon,
te volgen.
Laat hen begrijpen
dat het de moeite waard is
zich geheel aan U
en aan de medemensen weg te schenken.

Schenk hun grootmoedigheid
en vastberadenheid
bij het beantwoorden van uw roepstem.
Heer, neem onze lofprijzing en ons gebed aan.

Ook voor die jonge mannen
die zich op voorspraak van Maria,
Moeder van de Kerk,
op de heilige wijdingen voorbereiden,
of op de belofte van de evangelische raden,
of op een zending in de missie.

Help hen te verstaan,
dat de roeping,
waartoe U hen uitgenodigd hebt,
immer actueel is en van kracht blijft.
Amen.

*Johannes Paulus II,
Gebete zur Zeit, Graz/Wien/Köln,
Verlag Styria, 1994, p. 17.*

Gebed van toewijding

Gebed van toewijding aan de Onbevleete Ontvangenis

Maria, Gij die onze Moeder zijt
wees onze beschermster op alle wegen
van de Kerk en de wereld:
de wegen van de Kerk naar de wereld
en van de wereld naar de Kerk.

Ja, in uw persoon
is de kerk al
gekomen tot de volmaaktheid
waarin ze zonder gebrek
of smet is.

Maar ook op onze
aardse pelgrimstocht
moeten wij onafgebroken
de zonde overwinnen
en groeien in heiligheid.

Daarom richten wij onze ogen
op u, de Onbevleete
op u, moeder van de Kerk
op u, moeder van alle mensen:
Lichtende dageraad
van de komst des Heren!
Morgenster van de eeuwige glorie
Van de mensen in God!

Neem onze liefde
en onze verering aan.
Amen.

*Johannes Paulus II,
Gebete zur Zeit, Graz/Wien/Köln,
Verlag Styria, 1994, p. 97*

*Dit is een uitgave van het Sint-Janscentrum,
de priesteropleiding van het bisdom van 's-Hertogenbosch*

*Papenhulst 4, 5211 LC 's-Hertogenbosch
☎ 073-6132000 ✉ info@sint-janscentrum.nl
www.sint-janscentrum.nl*